ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση 135/87 *

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

Με την απόφασή του της 6ης Φεβρουαρίου 1986, Βλάχου κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (143/84, Συλλογή 1986, σ. 459) το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), εξετάζοντας τη νομιμότητα της διαδικασίας του εσωτερικού διαγωνισμού CC/LA/20/82 (που απέβλεπε στην πλήρωση μιας θέσεως αναθεωρητή-κύριου μεταφραστή στο ελληνικό τμήμα της μεταφραστικής υπηρεσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου), έκρινε ότι:

« Πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι η εξεταστική επιτροπή, καθορίζοντας, αφού προηγουμένως έλαβε γνώση των τίτλων των υποψηφίων, σύστημα κατανομής των βαθμών που δίδονται για την επαγγελματική πείρα το οποίο θα μπορούσε, αντικειμενικώς, να έχει ως συνέπεια μειωμένη αξιολόγηση ορισμένων τίτλων που υπέβαλε ένας από τους υποψηφίους, παραβίασε τη γενική αρχή της ίσης μεταχείρισης των συμμετεχόντων.

Ο παράνομος, λοιπόν, χαρακτήρας της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής που καθορίζει τα κριτήρια βαθμολογίας των τίτλων που αφορούν την επαγγελματική πείρα των υποψηφίων αντανακλά στην απόφαση, με την οποία η εξεταστική επιτροπή κατάρτισε τον πίνακα επιτυχόντων που περιέχει κατάταξη των υποψηφίων και τον οποίο ακολούθησε η ΑΔΑ προκειμένου να λάβει την απόφαση του διορισμού.

Ενόψει, επομένως, του παράνομου χαρακτήρα της διαδικασίας που ακολουθήθηκε κατά το διαγωνισμό CC/LA/20/82, πρέπει να ακυρωθεί η απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 1983 με την οποία ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου διόρισε τον Κ. σε θέση αναθεωρητή-κύριου μεταφραστή στη μεταφραστική υπηρεσία του εν λόγω οργάνου (σκέψη 21).»

Κατόπιν αυτής της αποφάσεως, με την οποία ακυρώθηκε ο διορισμός του Κλαπανάρη (που είχε καταταγεί πρώτος στον πίνακα επιτυχόντων του πιο πάνω διαγωνισμού), η Βλάχου, μεταφράστρια στο ελληνικό τμήμα της μεταφραστικής υπηρεσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (και η οποία είχε καταταγεί δεύτερη στον πίνακα επιτυχόντων του ίδιου διαγωνισμού), ζήτησε από την ΑΔΑ του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με επιστολή της 21ης Μαρτίου 1986, να τη διορίσει στην εν λόγω θέση αναθεωρητή-κύριου μεταφραστή. Με απόφαση της 15ης Ιουλίου 1986 απέρριψε η ΑΔΑ την αίτηση αυτή ως αβάσιμη.

Με απόφαση της 26ης Αυγούστου 1986, η ίδια ΑΔΑ προκήρυξε διοργανικό διαγωνισμό (CC/LA/10/86) για την πλήρωση των κενών πάντοτε θέσεων αναθεωρητή-κύριου μεταφραστή στο ελληνικό τμήμα της μεταφραστικής υπηρεσίας.

Στις 14 Οκτωβρίου 1986 άσκησε η Βλάχου διοικητική ένσταση κατά των προαναφερθεισών δύο αποφάσεων της 15ης Ιουλίου και 26ης Αυγούστου 1986. Η διοικητική της ένσταση απορρίφθηκε με απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 1987 και κατόπιν αυτού άσκησε η Βλάχου την παρούσα προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Απριλίου 1987.

Με Διάταξη της 24ης Σεπτεμβρίου 1987 επέτρεψε το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στον Κλαπανάρη να παρέμβει υπέρ του καθού.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

II — Αιτήματα των διαδίκων

Η *Βλάχου* ζητεί από το Δικαστήριο:

α) να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή,

β) να την κρίνει βάσιμη και, κατόπιν αυτού,

γ) να κρίνει ότι η απόρριψη της αιτήσεώς μου της 21ης Μαρτίου 1986 και της διοικητικής μου ενστάσεως της 14ης Οκτωβρίου 1986 είναι παράνομη και για το λόγο αυτό να την ακυρώσει,

δ) κατά συνέπεια, να κρίνει ότι η προσφεύγουσα έχει δικαίωμα να καταλάβει την εν λόγω θέση LA 5/LA 4 στο ελληνικό μεταφραστικό τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου,

ε) να ακυρώσει το διαγωνισμό CC/LA/10/86 που δημοσιεύτηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο,

στ) να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Το *Ελεγκτικό Συνέδριο* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή τουλάχιστον ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στην καταβολή όλων των δικαστικών εξόδων.

Ο *Κλαπανάρης* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

— άλλως, να την κρίνει αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στην καταβολή όλων των δικαστικών εξόδων.

III — Λόγοι και επιχειρήματα των διαδίκων

Επί του παραδεκτού

Το *Ελεγκτικό Συνέδριο* προβάλλει με το υπόμνημά του αντικρούσεως το απαράδεκτο της προσφυγής. Ισχυρίζεται ότι, εφόσον το αντικείμενο της παρούσας διαφοράς είναι κυρίως η ερμηνεία της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 6ης Φεβρουαρίου 1986 στην υπόθεση 143/84, η προσφεύγουσα, αντί να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως, θα έπρεπε να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση ερμηνείας της πιο πάνω αποφάσεως, κατά το άρθρο 40 του οργανισμού του Δικαστηρίου. Εξάλλου, το Ελεγκτικό Συνέδριο αποκλείει τον αναχαρακτηρισμό της παρούσας προσφυγής ως αιτήσεως ερμηνείας, δεδομένου ότι δεν στράφηκε εναντίον όλων των διαδίκων που είχαν μετάσχει στην υπόθεση 143/84, όπως ορίζει το άρθρο 102 του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Εν πάση περιπτώσει, η προσφυγή είναι απαράδεκτη κατά το μέρος που ζητεί την ακύρωση της απορριπτικής αποφάσεως επί της αιτήσεως που άσκησε η προσφεύγουσα στις 21 Μαρτίου 1986. Η απόφαση αυτή, πράγματι, δεν μπο-

ρούσε να προσβληθεί (και πράγματι προσεβλήθη) παρά μόνο με διοικητική ένσταση.

Η *Βλάχου* υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι η προσφυγή είναι βάσιμη εφόσον ασκήθηκε εμπροθέσμως και εφόσον αφορά πράξεις που είναι γι' αυτήν βλαπτικές. Περαιτέρω παρατηρεί ότι η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση 143/86 ήταν, κατά τη γνώμη της, απολύτως σαφής και ότι επομένως δεν είχε κανένα συμφέρον να ζητήσει την ερμηνεία της.

Ο *Κλαπανάρης* συντάσσεται με τις παρατηρήσεις που διατύπωσε το Ελεγκτικό Συνέδριο επί του παραδεκτού της προσφυγής.

Επί της ουσίας

Επί της ουσίας προβάλλει η *προσφεύγουσα* τρεις λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως περί παραβάσεως του άρθρου 176 της Συνθήκης συνίσταται στο ότι, εις εκτέλεση της αποφάσεως 143/84, η ΑΔΑ έπρεπε να διορίσει την προσφεύγουσα — εφόσον ήταν δεύτερη στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού CC/LA/20/82 — στην εν λόγω θέση. Προς στήριξη του λόγου αυτού προβάλλει η Βλάχου ότι με την εν λόγω απόφαση το Δικαστήριο δεν διαπίστωσε το ανίσχυρο όλου του πίνακα επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού, αλλά μόνο της αποφάσεως διορισμού του καταταγέντος πρώτου στον εν λόγω πίνακα (του Κλαπανάρη)· η άποψή της βεβαιώνεται, εξάλλου, από την απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 1984 (Kohler κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, 316/82 και 40/83, Συλλογή 1984, σ. 641).

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως περί παραβάσεως του άρθρου 29 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων συνίσταται στο ότι, σε περίπτωση ακυρώσεως του προαναφερθέντος διαγωνισμού, η ΑΔΑ έπρεπε να επαναλάβει τον εσωτερικό διαγωνισμό αντί να προβεί σε προκήρυξη διοργανικού διαγωνισμού.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει κατάχρηση εξουσίας για το λόγο ότι η άρνηση διορισμού της στην εν λόγω θέση δεν υπαγορεύτηκε από το συμφέρον της υπηρεσίας.

Το *Ελεγκτικό Συνέδριο* ισχυρίζεται ότι, με την απόφαση 143/84 που αναφέρθηκε πιο πάνω, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η διαδικασία του διαγωνισμού CC/LA/20/82 έπασχε αντικειμενική πλημμέλεια, δηλαδή η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής με την οποία καθορίστηκαν τα κριτήρια βαθμολογίας των τίτλων σχετικά με την επαγγελματική πείρα των υποψηφίων ήταν παράνομη. Η παρανομία αυτή επέφερε προφανώς την ακυρότητα του πίνακα επιτυχόντων που καταρτίστηκε από την ίδια εξεταστική επιτροπή βάσει των αμφισβητηθέντων κριτηρίων βαθμολογίας. Αυτό προκύπτει, άλλωστε, σαφώς από τη διατύπωση της εν λόγω αποφάσεως, ιδίως δε από τη φρασεολογία της σκέψεως 20.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Ελεγκτικό Συνέδριο θεωρεί ότι δεν μπορούσε να προβεί στο διορισμό της προσφεύγουσας βάσει πίνακα επιτυχόντων, του οποίου είχε διαπιστωθεί η παρανομία από το Δικαστήριο. Αντιθέτως, εις εκτέλεση της πιο πάνω αποφάσεως, ήταν υποχρεωμένο, αφενός, να ακυρώσει το διορισμό του Κλαπανάρη και, αφετέρου, να προκηρύξει εκ νέου την πλήρωση της θέσεως που κατέστη έτσι κενή. Το Ελεγκτικό Συνέδριο υποστηρίζει επίσης ότι η νομολογία την οποία προβάλλει η προσφεύγουσα για να υποστηρίξει την άποψή της δεν είναι κρίσιμη, δεδομένου ότι αφορά υποθέσεις όπου το Δικαστήριο δεν είχε διαπιστώσει την παρανομία του πίνακα επιτυχόντων που είχε καταρτίσει η εξεταστική επιτροπή.

Όσον αφορά τη δήθεν παράβαση του άρθρου 29 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, το Ελεγκτικό Συνέδριο υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, είναι έργο της ΑΔΑ να κρίνει, σύμφωνα με τη σειρά προτιμήσεως του άρθρου 29, τον κατάλληλο τρόπο πληρώσεως των κενών θέσεων που υφίστανται στο όργανο αυτό.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο ζητεί, τέλος, την καταδίκη της προσφεύγουσας στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, λαμβανομένου υπόψη του κακόβουλου χαρακτήρα της προσφυγής της.

Ο *Κλαπανάρης* συντάσσεται με την επιχειρηματολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, υπογραμμίζοντας, αφενός, ότι η προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Φεβρουαρίου 1986 ακύρωσε τον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού CC/LA/20/82 και, αφετέρου, ότι η επιλογή της ΑΔΑ να πληρώσει την εν λόγω θέση αναθεωρητή-κύριου μεταφραστή με διοργανικό διαγωνισμό ανήκει αποκλειστικά στην εξουσία εκτιμήσεως, την οποία διαθέτει η ΑΔΑ επί του θέματος αυτού.

Ο Κλαπανάρης ζητεί, τέλος, να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στην καταβολή όλων των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων και των δικαστικών εξόδων του παρεμβαίνοντος.

G. Bosco
εισηγητής δικαστής